

Ψυχές καθαρές και καλοσυνάτες είναι, αλλά, τρόπον τινά, εγκλωβισμένες σε ένα *modus vivendi* που δεν τους ταιριάζει, πλην όμως τα κοινόχρηστα και άλλα τινά δεν πληρώ νονται με αθωότητα και καλοσύνη, έτσι τα ολίγιστα του βίου τους τα εξασφαλίζουν, μέσα από συνθήκες που δεν τους εκφράζουν. Διακριτικά το έθεσα.

Τέτοια εποχή το 1970. Ιούνιος πριν μισό αιώ να. Πάρνηθα. Με μια άριστη τοποθέτηση στην έξοδο της τελευταίας δεξιάς φουρκέτας, ο Σπύρος Τσινιβίδης πιέζει τη δυο δύο που προετοίμασε ο Χρήστος Τσαβός. Μολοντούτο θα χάσει την πρώ τη θέση από έναν αποφασισμένο Τζώ νυ. Το κληροδότημα εκείνων των εποχών ν δεν έφτασε στις μέρες μας. Μοιραία, ως εκ τούτου, και η συνολική έκπτωση του ελληνικού μότηορσπορ.

Τέλος πάντων τους εκτιμώ και τους πονώ, είμεθα και, υπό ευρύτερη έννοια, πρώην συνάδελφοι και νυν φίλοι. Έμφαση και στο πρώην και στο νυν. Για το αεί, δεν κατέχω. Μου έστειλαν λοιπόν προ ημερών, με διαφορά ολίγων λεπτών, στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο

δυσ διαφορετικούς συνδέσµους, οι οποίοι αφορούσαν την ίδια είδηση.

Τα ολιγόλογα σχόλια τους ακροβατούσαν ανάµεσα σε µια αδιόρατη ειρωνεία και σε µια έκδηλη απογοήτευση. Η είδηση, είχε να κάνει µε µια λαµπρή τελετή που συγκροτήθηκε στο σύγχρονο αισθητικό, επικοινωνιακό πλαίσιο, στο οποίο ανακοινώθηκε, από τον αρµόδιο υπουργό, η σύσταση Οργανωτικής Επιτροπής για τη «Διεκδίκηση και Διεξαγωγή Μεγάλων Διοργανώσεων Μηχανοκίνητου Αθλητισµού».

Έτσι ακριβώς, µε κεφαλαία τα αρχιγράµµατα: «για τη Διεκδίκηση και Διεξαγωγή Μεγάλων Διοργανώσεων Μηχανοκίνητου Αθλητισµού». Είναι σαφές, είναι και γεγονός. Το Ελληνικό µότορσπορτ έχοντας λύσει τα εγχώρια προβλήµατα, ανοίγει τις φτερούγες του για να διεκδικήσει και να διεξάγει µεγάλες διοργανώσεις.

Αναφέρθηκε το επώνυµο και οι ιδιότητες, του επικεφαλής της επιτροπής µε κυρίαρχη (ιδιότητα) εκείνη του «καλού φίλου», κατά πως ελέχθη από τα υπουργικά χείλη, την οποία, (επιτροπή) θα απαρτίζουν εµβληματικές προσωπικότητες του χώρου (οι οποίες δεν αναφέρθηκαν), πάντα κατά τις υπουργικές εξαγγελίες.

Μόνον στην µελοποιηµένη ποίηση µπορούµε να ακουµπήσουµε, πλέον, προσµένοντας το άδηλο μέλλον.

Γκάτσος από την «Πορνογραφία» και «Παναγία των Πατησίων»:

*«...και µου 'λεγαν στενάζοντας καθώς µε παίρναν πρέφα
Εσύ κερδίζεις µάνα µου και κύπελλο Ουέφα»*

Τριπολίτης από το «Φράγμα» και «Νταλικά» :

*«...Κι αν θυµάσαι τα παλιά, ψέµατα και µπλα µπλα µπλα,
η µαγκιά σου ναφθαλίνη µε κασµίρι και λουστρίνι».*

υ.γ. την επόμενη μέρα, κατέφθασε στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, σχεδόν πανομοιότυπο, σχόλιο από έτερο Καππαδόκη. Κι' έτσι, σκέφτηκα, ότι είμαστε τουλάχιστον τέσσερις που αντιμετωπίζουμε το θέμα με τον ίδιο τρόπο. Αναμφίβολα μια σπουδαία επίδοση για τις ελληνικές νόρμες.